

indgå i det grundlag, som politiet skal træffe afgørelse efter. I det omfang en sådan sagkyndig vurdering viser, at den pågældende hund har så lave tærskelværdier for aggression, at den kan være farlig for sine omgivelser, vil der kunne være grundlag for at træffe afgørelse om aflivning af hunden.

Om der er behov for at indhente en vurdering af hundens adfærd, vil afhænge af en konkret vurdering af sagens omstændigheder. Hvis hunden allerede har forvoldt en ikke ubetydelig skade, der viser, at hunden reagerer mere aggressivt end sædvanligt for hunde, vil politiet kunne træffe afgørelse om aflivning uden at indhente en sagkyndig undersøgelse. Hvis hunden derimod ikke har forvoldt skade, men hunden ved sin adfærd har virket truende og skabt frygt, vil en sagkyndig undersøgelse normalt skulle foretages, før politiet træffer afgørelse om eventuel aflivning af hunden.

De sagkyndige foreninger har alle understreget, at det ved en undersøgelse af hundens adfærd er væsentligt at iagttage hunden i samspil med dens ejer eller besidder. Det foreslås på den baggrund, at hundens besidder har pligt til at medvirke til undersøgelsen. Pligten er dog ikke strafsanktioneret, jf. herom nærmere nedenfor i bemærkningerne til § 6 a, stk. 1, som affattet i forslaget § 1, nr. 3.

Undersøgelsen af hundens adfærd vil skulle foretages af hundesagkyndige, der har opnået særlig viden om hundes adfærdsmæssige egenskaber, og som i kraft af denne viden vil kunne vurdere, om hunden er til fare for sine omgivelser. Justitsministeriet agter at indgå en aftale om, at politiet kan kontakte en begrænset, men landsdækkende kreds af hundesagkyndige, der kan foretage adfærdundersøgelserne. De sagkyndige vil ikke være tilknyttet politiet.

Justitsministeriet anser det for hensigtsmæssigt, at der indføres en bestemmelse, hvorefter politiet kan træffe afgørelse om, at en hund i det tidsrum, hvor politiet undersøger, om der er grundlag for at træffe afgørelse om aflivning – og hvis en sådan afgørelse træffes, indtil aflivningen kan effektueres – kan anbringe hunden i hundepension eller lignende. En sådan afgørelse om hundens anbringelse i pension har til formål at forhindre, at hunden i nævnte tidsrum forvolder skade på mennesker, dyr eller ting, eller at hundens ejer eller besidder gemmer hunden af vejen, f.eks. hos familie eller venner.

Under hensyn til, at en aflivning, der er foretaget, i sagens natur ikke vil kunne omgøres, foreslår Justitsministeriet endvidere, at klage over politiets afgørelse som udgangspunkt skal have opsættende virkning. Effektivering af en afgørelse om aflivning vil således al-

tid skulle afvente klagefristens udløb, medmindre hundeejeren giver afkald på sin klageret inden fristens udløb. Navnlige for at begrænse den periode, hvor det kan være nødvendigt at holde en hund i hundepension, foreslås en kort klagefrist på 10 dage, fra hundeejeren er blevet orienteret om politiets afgørelse.

4.3. *Frakendelse af retten til at beskæftige sig med hunde*

Justitsministeriet kan tilslutte sig Dyreværnsrådets forslag om, at der bør indføres en bestemmelse, hvorefter en person ved dom for et strafbart forhold kan frakendes retten til at beskæftige sig personligt med hunde, hvis den pågældende har anvendt en hund til angreb på eller som trussel mod mennesker eller dyr.

Justitsministeriet finder endvidere, at det samme bør gælde den, der har undladt at holde sin hund tilbage, da vedkommende bemærkede, at hunden overfaldt mennesker eller dyr.

Endelig finder Justitsministeriet, at også den, der som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp eller har afholdt hundekampe, bør kunne frakendes retten til at beskæftige sig personligt med hunde.

Det bemærkes, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, efter dyreværnslovens § 29 for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum kan frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Dyreværnslovens bestemmelse om frakendelse omhandler imidlertid alene tilfælde, hvor dyret er blevet mishandlet eller udsat for grovere uforsvarlig behandling, og der er således ikke mulighed for at frakende personer retten til at beskæftige sig med hunde, fordi hunden er blevet anvendt som våben.

Frakendelse af retten til professionelt at beskæftige sig med hunde vil efter omstændighederne tillige kunne ske efter straffelovens § 79.

4.4. *Mærkning af hunde*

Justitsministeriet er endvidere enig med Foreningen til Dyrenes Beskyttelse og Dansk Kennel Klub i, at det er vigtigt, at alle hunde er mærkede og registrerede, således at det kan fastslås, om den samme hund gentagne gange viser sig bidsk mv.

Det foreslås derfor, at politiet får mulighed for at lade ikke-mærkede hunde mærke og registrere for besidderens regning.

Justitsministeriet har fra Dansk Hunderegister fået oplyst, at ca. 20 pct. af samtlige hunde i Danmark, ikke er mærkede og registrerede, selvom der har været pligt hertil siden 1993. Dansk Hunderegister har dog